

Han kom til Norge med universitetsgrad. Nå vasker han gulv.

Tusenvis av innvandrere jobber i lavtlønnsyrker som de er overkvalifiserte for. Det koster Norge over 5 milliarder kroner hvert år.

TEKST *Cecilie Skjerdal* FOTO *Signe Dons*

Hvis du har hatt suksess i ditt hjemland, kan realitetene i Norge få deg til å tro at du har mistet evnene, sier Daniel Appyday (57).

Kjøpesenteret på Karl Johan har åtte etasjer. Det utgjør mange trapper og mange gulv. Appyday pleier å starte med toalettene. Den tykke, hvite såpen han bruker, skal hindre at porselenet blir misfarget, forteller han. På hendene har han et par blå elastiske hansker. For å beskytte mot kjemikaliene, smiler han.

I hjemlandet Nigeria er Daniel Appyday et kjent fjes. Han har spilt i filmer og TV-serier, blant annet som en sentral karakter i en serie kalt *Royal Tears*. Før han giftet seg med en norsk statsborger, studerte han massekommunikasjon og teatervitenskap ved Universitetet i Lagos.

Da han kom til Norge for fire år siden, startet han på scratch: Han gikk på norsk-kurs, redde opp senger på Color Lines ferger og skrev jobbsøknader. Utdanningen hans ble godkjent som en bachelorgrad her i Norge, men det åpnet ikke én eneste dør.

– Jeg skjønnte at jeg ikke kom til å ha samme status her, men jeg ante ikke at det skulle bli så vanskelig, sukker han.

TAPER MILLIARDBELØP. I begynnelsen så det håpløst ut. Å skaffe seg en jobb, uansett hva, var ikke lett. Men det hjelper å ha bekjentskaper. Appyday hadde en nabo som var renholder, som presenterte Daniel for sjefen sin. Han la merke til at Appyday lærte raskt og lett taklet det tunge renholdsarbeidet. Én dag fikk han spørsmålet: Vil du ha fast jobb?

Appyday jobber i dag som renholder og er én av de 28.000 innvandrere i Norge som regnes som overkvalifiserte i den jobben de har. Det vil si at de har utdanning på høyskole- eller universitetsnivå, men jobber i yrker som formelt sett ikke krever høyere utdanning. Ifølge SSB har innvandrere en klart høyere andel overkvalifiserte enn den øvrige befolkningen. Antallet av innvandrere ligger på mellom 34 og 43 prosent,

avhengig av hvor de kommer fra. Selv etter lang botid i Norge kommer mange seg ikke i relevant jobb.

Nesten hver femte innvandrere har, i likhet med Appyday, nemlig høyere utdanning, ifølge SSB. Det vil si universitets- eller høyskoleutdanning. Når disse ikke får jobber i yrker de er kvalifisert for, taper samfunnet store summer. Mellom 5 og 6 milliarder kroner går tapt hvert eneste år, viser tall A-magasinet har hentet inn.

Ifølge Vista Analyse AS, som har gjort beregningene på oppdrag fra Inkluderingsutvalget, er tapet ved overkvalifisering beregnet til 2 millioner kroner pr. person i løpet av en tiårsperiode. Totalt utgjør dette over 5 milliarder kroner årlig for de 28.000 innvandrere som regnes som overkvalifisert arbeidskraft.

– Slike beregninger er alltid forbundet med usikkerhet. Anslaget vil avhenge av kriteriene man legger til grunn, forklarer Tyra Ekshaugen, samfunnsøkonom og daglig leder i Vista Analyse AS.

– Men tallet blir uansett ekstremt høyt, og det viser verdien av at mennesker får brukt kvalifikasjonene sine, sier Ekshaugen.

FETT UNDER SKOENE. Daniel Appyday (som tidligere het Daniel Ernest Emeka Okafor) sveiper den lett fuktige moppen over de grå flisene, rundt kantene og helt inn i krokene. Kunder som har vært på Egon, har fett under skoene, forteller han. Det legger seg overalt, på gulvet, i trappene og i korridor. Da må han bruke salmiakk.

Appyday ler. I år deltok han i Norske Talenter, og kom helt til semifinalen. Da han bodde i Nigeria, drev han eget produksjonsselskap og spilte i flere TV-serier og filmer. Nå vet alle kollegene, sjefen inkludert, at han en gang var en TV-stjerne.

– Nå har de sett meg på TV og vet at jeg er kjendis i hjemlandet. Hadde jeg sagt at jeg har en universitetsgrad, ville jeg ikke fått vaskejobb.

Han beskriver Norge som et land med «store fordeler» og «hyggelige mennesker».

– Men samfunnet er lukket. Norske arbeidsgivere stoler ikke på oss som kommer utenfra. Mange synes det er vanskelig å forholde seg til fremmede, mener han.

↑
Skoleassistent. Emilia Alvestad jobber i dag som skoleassistent på Hareid barneskole. Hun er utdannet jurist og spesialpedagog fra hjemlandet Romania, og har jobbet som avdelingsleder i det rumenske grensepolitiet.

KUNNSKAPSMINISTEREN: – ET PROBLEM. Vista Analyse har beregnet det samfunnsøkonomiske tapet ved å se på differansen mellom faktisk og hypotetisk lønn, med utgangspunkt i at en med høyere kvalifikasjoner produserer varer og tjenester av høyere kroneverdi.

Med i beregningen har Vista Analyse også tatt kostnaden ved å utdanne en person til det yrket innvandreren har, men ikke benytter, gitt at samfunnet faktisk har behov for denne kompetansen.

Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen (H) er blant dem som reagerer på at kompe-

tansen til høyt utdannede innvandrere i liten grad utnyttes.

– Det aller viktigste er at folk har jobb. Prioritet nummer én må være å lære seg språket og komme seg i jobb, sier han.

– Men det er klart det er et problem hvis veldig mange mennesker egentlig kunne gjort andre jobber, jobber som krever spesielle kvalifikasjoner, sier Isaksen.

Han mener norske arbeidsgivere må ta sitt ansvar.

– Det er et paradoks at vi bruker mye ressurser på å tiltrekke oss høyt kvalifisert arbeidskraft, samtidig som de som allerede bor her,

opplever vanskeligheter på arbeidsmarkedet.

Ofte trekkes språkvansker frem som en årsak til at innvandrere ikke får jobb. I en rapport fra SSB pekes det også på flere andre grunner:

- En arbeidsgiver kan velge å vektlegge andre forhold enn bare formelt utdanningsnivå når han ansetter en person.

- Hvor relevant en utenlandsk utdanning er for norsk arbeidsliv, kan også variere.

- På mindre steder finnes det kanskje heller ikke stillinger som matcher utdanningen. ▶

Emilia Alvestad (40)

[Jurist og spesialpedagog fra Romania]

Språk:

Rumensk (morsmål)
Gode ferdigheter i engelsk, fransk og norsk.

Utdanning:

Ovidius University of Constanta:
Master diploma i sjørett.
Juridisk embetseksamen.
Psykologi og spesiell psykopedagogikk.

Arbeidserfaring:

Syverplassen barnehage: Assistent.
Hareid kommune: Skoleassistent.

Coast Guard/Border Police Romania: Jurist
Border Police Romania: Offiser. Havnekoordinator og avdelingsleder.
Barnevernsdirektoratet, Romania: Jurist
Offentlig/privat vannverk, Romania: Jurist.
S.C. PESTOM S.A. (import/eksport av fisk): Jurist.
S.C. UMEX S.A. (utleie og salg av maskiner): Kontorist.

Daniel Appyday (37)

[Skuespiller og tv-stjerne fra Nigeria]

Språk:

Igbo (morsmål)
Engelsk (morsmål)
Norsk (bestått nivå B1)

Utdanning:

University of Lagos, Nigeria:
Post Graduate Diploma in Mass Communication.
BA HONS in Theatre Arts:
Diploma in Theatre Arts, TV, Radio and Video Production.

Arbeidserfaring:

Nell Renhold AS/Paleet, Oslo: Renholder
Toma Gruppen /Color Line, Oslo: Servicemedarbeider
Rema 1000: Butikkmedarbeider

Mejon Communications Ltd, Lagos, Nigeria:
Produksjonsansvarlig
Eagle's View Media, Lagos, Nigeria:
Produksjonsansvarlig

► FORETREKKER DIPLOM FRA NORSK SKOLE.

Seniorforsker ved Frischsenteret (Universitetet i Oslo), Bernt Bratsberg, sier det er vanskelig å vite hva som er årsaken til de utfordringene innvandrere har når de søker jobb i Norge. Men han mener kontaktnett er viktig. Det er også et faktum at mange ikke får godkjent utdanningen de har hatt i hjemlandet.

– Det kan være ren proteksjonisme. Kanskje de som ansetter, foretrekker å se et diplom fra en skole de kjenner, sier han. NOKUT, forvaltningsorganet for godkjenning av utenlandsk utdanning, skal gi norske virksomheter informasjon om hva utenlandsk kompetanse svarer til i Norge. Alle A-magasinet har snakket med har fått utdanningen godkjent av NOKUT.

– For en arbeidsgiver kan det være vanskelig å forstå dokumenter fra utenlandske institusjoner, eller å vite om kvalifikasjonene er reelle, sier Stig Arne Skjerven, direktør i avdeling for utenlandsk utdanning.

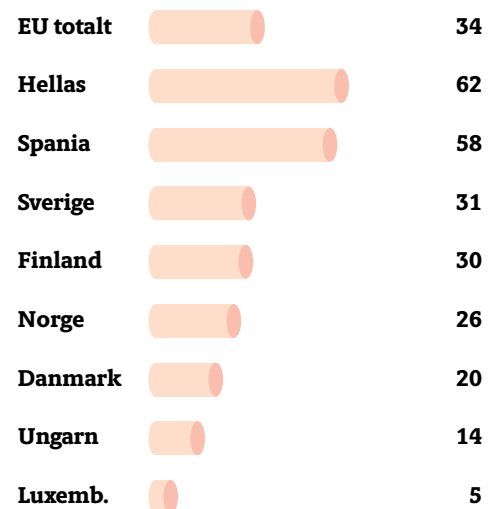
I en rekrutteringsprosess kan NOKUT hjelpe arbeidsgivere ved raskt å gjøre en enkel vurdering av hvorvidt den dokumenterte utdanningen er godkjent i utdanningslandet, og hvilket nivå den ligger på, sammenlignet med det norske utdannings-systemet.

– Dette kan bidra til å påvirke søkerens plass i intervjubunken, sier Skjerven.

Likevel er det mange som må vente lenge før de får godkjenning. Eller de får ikke full uttelling for graden de har tatt.

ANDEL OVERKVALIFISERTE INNVANDRERE I EU-LAND

[Tall i prosent]

KILDE: EUROSTAT. (TALLENE ER FRA 2008, PUBLISERT AV EUROSTAT 2011)

– For at en utdanning skal godkjennes, må den ha samme nivå og varighet som norsk utdanning, forklarer han.

HAR NI ÅRS UTDANNELSE – JOBBER SOM SKOLE-ASSISTENT. Emilia Alvestad (40) er utdannet både som jurist og spesialpedagog i hjemlandet Romania. I ni år har hun studert ved Ovidius universitet. Her i Norge jobber hun som skoleassistent på Hareid barneskole sør for Ålesund.

All utdanning er godkjent i Norge, både av NOKUT og Tilsynsrådet for advokatvirksomhet. Etter at hun fullførte masterstudiene i jus og psykologi, har hun blant annet vært avdelingsleder i det rumenske grensepolitiet. Teamet hennes håndterte gradert informasjon til NATO og EU, og gjennomførte flere internasjonale risikoanalyser. Hun har også hatt ansvar for krevende områder som trafficking og terrorvurdering.

For fire år siden flyttet hun til Norge med sin norske mann. Siden da har hun jobbet som pleieassistent og ved skolefritidsordningen, SFO. Da vi prater med henne, sitter hun i et av grupperommene på skolen sammen med en liten gutt med autisme. Utenfor kan de se skolegården og fjorden og alle fjellene bak der igjen. Hun løfter opp et pappkort med bilde. «Tog», sier hun. Den lille gutten titter ned på magnetbokstavene som ligger strødd utover pulten, plukker opp en T og setter den på den lille tavlen. Så ler han høyt. Emilia ler med, og da ler han enda høyere.

– Etter at jeg tok min norske manns etternavn,

begynte jeg å få innkallinger til jobbintervjuer, forteller Alvestad. Men beskjednen hun fikk var: Du snakker ikke godt nok norsk.

Alvestad snakker flere språk og har erfaring fra internasjonalt arbeid. Men for å kunne jobbe med internasjonal rett må hun ha norsk jusutdanning.

Hun tror norske arbeidsgivere kan ha fordommer.

– Det har vært mye negativt i mediene om mennesker fra Romania. Jeg synes det er pinlig at folk kanskje ser på meg som «en av dem».

Da Emilia Alvestad kom til Norge, kastet hun seg over norskbøkene. Mannen sluttet å snakke engelsk med henne. På sett og vis synes hun at hun får brukt utdanningen som skoleassistent. Litt. Hun har jo tatt pedagogiske fag.

– Jeg kunne jobbet som spesialpedagog, men nå har jeg sluttet å søke den slags jobber. Jeg trives godt her jeg er. Det viktigste for meg er at jeg kan bidra i samfunnet.

– **SYSTEMET ER FOR DÅRLIG.** Søknader om autorisasjon til å utøve et regulert yrke i Norge skal vurderes av relevant faginstans, for eksempel Helsedirektoratet, Tilsynsrådet for advokatvirksomhet eller Sjøfartstilsynet.

– Systemet er for dårlig i dag, mener kunnskapsminister Røe Isaksen.
– Med egne godkjenningstinstanser for det enkelte yrke er det for komplisert, og det tar for lang tid, påpeker han.

Egeninnsats har ofte vært avgjørende for i det hele tatt å få en jobb, forteller flere av dem vi har snakket med. Det bekrefter Kjersti Granaasen i NHO. I flere år var hun prosjektleder for talentprogrammet Global Future, som blant annet hadde som mål å mobilisere innvandrere med høy utdanning til sentrale stillinger i norsk næringsliv.

– Innvandrere må være tilgjengelige på de riktige stedene og vise seg frem. Og de trenger nettverk for å forstå systemet, norsk arbeidslivskultur og hvordan arbeidsmarkedet fungerer, sier Granaasen.

Det tar tid å bli kjent med arbeidsmarkedet i et nytt land. Og det tar tid for arbeidsgivere å lære seg å forholde seg til ansatte og søkere med en annen bakgrunn. Men gevinsten kan være stor.

– Målet vårt var å synliggjøre den kompetansen mange innvandrere besitter, men som arbeidsgivere ofte ikke vet finnes. Som en bonus opparbeidet mange bedriftsledere trygghet i å lede mennesker fra flere kulturer, og de fikk utvidet det internasjonale nettverket sitt, påpeker hun.

PLUSSET PÅ MED UTDANNING I NORGE. Emilia Alvestad har fått plass på høyskolen i Volda, og skal til høsten studere spesialpedagogikk. Håpet er at utdanning ved et norsk universitet vil øke sjansene for å få en mer relevant jobb senere.

– Det norske samfunnet synes å sette pris på at norske ungdommer reiser ut og studerer i

utlandet, mens vi som har med oss høy utdanning utenfra, ikke har noen verdi, sier hun.

Alvestad skulle ønske at det fantes et tilpassingsprogram som kunne synliggjøre utenlandsk kompetanse overfor arbeidsgivere, slik at det ble enklere å forstå hva utdanningen innebærer. Da ville det være lettere for de med utdanning fra Europa å komme inn på arbeidsmarkedet, tror hun.

– Tenk om jeg kunne vært en ressurs helt fra starten, i stedet for å være en belastning for systemet.

Daniel Appyday, filmstjernen fra Nigeria som i dag vasker gulv på kjøpesenteret Paleet, foreslår statlige kampanjer for å skape større bevissthet om hva høyt utdannede innvandrere kan bidra med, og at det opprettes arenaer der arbeidsgivere kan få se kompetansen deres.

– Jeg vil være en del av samfunnet og bidra med det jeg kan. Jeg må bare få muligheten, sier han.

«Det har vært vanskelig ikke å ta så mye ansvar som jeg er vant til som lege»

Christian Razafimahatombo kom til Norge med et åtte år langt legestudium fra Madagaskar, erfaring som feltlege og praksis fra hjemlandet og fra Belgia. Men det var et ti måneders kurs som helsefagarbeider på videregående skolesnivå, sponset av Nav, som ga ham jobb som hjelpepleier på Nordberghjemmet i Oslo. Uten autorisasjon fra norske myndigheter kunne han ikke jobbe som lege.

– Det har vært vanskelig ikke å ta så mye ansvar som jeg er vant til som lege. I min rolle som hjelpepleier endte jeg opp med å rapportere til sykepleier om medisinske tilfeller basert på legekompentansen min. Jeg skulle gjerne hatt anledning til å ta mer selvstendig ansvar, sier han.

Til slutt fikk han, etter fire års ventetid med innhenting av dokumentasjon, avlagt språktest, fagtest og praksis på sykehus, autorisasjon som lege. Nå kan han endelig søke jobb som lege. Men han har foreløpig ikke fått napp. Sykehjemmet har ikke ledig hjemmel til å ansette ham som lege, så i dag jobber han som miljøterapeut.

– Vi er veldig mange legeutdannede utlendinger som ikke får jobb som vi er kvalifisert for. Ulempen med den lange behandlingstiden for dem som søker autorisasjon som lege, er at det går årevis uten at de praktiserer yrket, sier han.

– Kunnskap som ikke blir brukt, ruster.

Selv ville han foretrukket å praktisere legeryrket innenfor forsvarlige rammer mens han ventet på autorisasjon, fremfor å følge et utdanningsløp som helsefagarbeider. Han er forundret over at ikke samfunnsøkonomiske perspektiver i større grad spiller inn.

– Staten finansierer legeutdanning for norske studenter. De som kommer hit med høy kompetanse, bringer inn verdifull kunnskap som ikke har kostet det norske samfunnet noe.

HVA SKAL TIL FOR Å FÅ GODKJENT EN UTENLANDSK UTDANNING I NORGE? [Sammenligning]

Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) godkjenner utdanning fra andre land, og gir informasjon om hva utenlandsk kompetanse svarer til i Norge.

NOKUT gir godkjenning ved å sammenligne utdanningssystemer, i hovedsak ved å se på nivå og varighet av den utenlandske utdanningen. I tillegg legger de til grunn kravene som stilles til opptak til høyere utdanning.

En norsk mastergrad tar 18 år å oppnå (13 årig grunn- og videregående opplæring, deretter 3-årig bachelor og 2-årig master). Det vil si: Har man et utdanningsløp fra et annet land der grunn- og videregående utdanning er 12-årig, bachelorgrad oppnås etter to år og mastergrad etter ytterligere to år, er utdannelsen totalt bare 16 år. Da godkjennes den kun som en bachelor, ikke master.

Utgangspunktet for NOKUTs godkjenning er at utenlandsk utdanning må ha samme nivå og varighet som en norsk utdanning.

Alle A-magasinet har snakket med, har fått utdanningen godkjent av NOKUT.

CHRISTIAN RAZAFIMAHATOMBO (31)

Lege fra Madagaskar. Jobber som miljøterapeut

FOTO: MONICA STRØMDAHL

Språk:

Madagassisk (Morsmål)
Norsk (Flytende muntlig og skriftlig. Bestått Bergenstesten)
Fransk (Flytende)
Engelsk (Middels)

Utdanning:

Universitetet i Antananarivo, Madagaskar: Statsdiplomert doktor i medisin med høyeste utmerkelse. Offentlig autorisasjon som lege på Madagaskar.

Arbeidserfaring:

Nordberghjemmet sykehjem, Oslo: Hjelpepleier.

Universitetssykehusene i Antananarivo, Madagaskar: Lege.
Distriktssykehuset Centre Hospitalier Régional de Référence: Lege.

FOTO: MONICA STRØMDAHL

«Det har vært tøft å innse at jeg kanskje aldri får jobbe med det jeg er utdannet til»

Stanislava Vasileva var produktsjef i et distribusjonsselskap i Bulgaria. Hun hadde egen portefølje, og hverdagen besto i markedsanalyser, kundemøter og utvikling av tilbud mot nye målgrupper. Tempoet var høyt, ansvaret stort.

I dag bytter hun bleier, lager mat og deltar i typiske barnehageaktiviteter. Før sommeren jobbet hun i en barnehage i Askim. Nå i høst skal hun jobbe som tilkallingsvikar, i tillegg til en 20 prosents stilling i Åpen barnehage.

– Jeg har søkt mange jobber som dataingeniør, men har aldri blitt kalt inn til intervju, forteller Vasileva.

– Jeg er kanskje ikke noen god språkmodell for barn, sier hun på godt, men gebrokkent norsk.

Hun trives, men innrømmer at dette ikke er det hun helst vil drive med.

– Det har vært tøft å innse at jeg i Norge kanskje aldri får jobbe med det jeg er utdannet til og har erfaring fra.

En lang periode var hun arbeidsledig. Dataingeniørutdanningen hennes er godkjent, men hun får allikevel ikke napp hos potensielle arbeidsgivere. Hos Nav fikk

hun beskjed om at de ikke kunne hjelpe henne, fordi hun var så godt kvalifisert. Kristin Kvanvig, kontorsjef ved oppfølgingskontoret hos Arbeids- og velferdsdirektoratet, forklarer det slik:

– Vi ønsker å prioritere de som har størst bistandsbehov.

Vasileva, som var vant til å være selvstendig og bidra til familiens budsjett, ble deprimert som husmor. Til slutt bestemte hun seg for å oppsøke barnehager, og fikk en praksisplass. Engasjementet hun i dag har som assistent, fikk hun fordi hun selv tok kontakt med flere barnehager.

– Jeg måtte endre tankesett og skaffe meg arbeidserfaring fra Norge. Og ikke minst en attest.

Attesten ble døråpneren. Nå jobber hun som en ekstraressurs for et barn med spesielle behov. Stanislava Vasileva synes mange nordmenn virker skeptiske og usikre på fremmede. Hun er redd det ikke hjelper at hun omsider har fått godkjent utdanningen som dataingeniør.

– Noen sa at det ville være lettere hvis jeg byttet navn, at da ville arbeidsgivere vurdere kompetansen på CV-en i stedet for å henge seg opp i navnet. Det er trist, synes Vasileva.

STANISLAVA VASILEVA (35)

Dataingeniør fra Bulgaria
Jobber som barnehageassistent

Språk:

Bulgarsk (morsmål)
Engelsk
Norsk

Utdanning:

Technical University of Sofia:
Engineer: Computers Systems
and Technologies.

Arbeidserfaring:

Eid barnehage: Barnehageassistent
Brekkeåsen barnehage: Barnehageassistent
Europris Skiptvet: Butikkmedarbeider

MDML JSCo, Sofia: Product Manager
Tornado Systems Ltd, Sofia:
Product Manager Canon
Tornado Systems Ltd, Sofia: Sales Account
Alink Ltd, Sofia: Technical Assistant

«Overalt hvor jeg reiste, ble jeg tatt seriøst»

Det handler ikke bare om penger, sier Mohammed M. Sheikh Yousef. Han har utdanning fra Egypt. I Syria jobbet han som sjefingeniør, der han hadde det overordnede, tekniske ansvaret på flere containerbåter. Han var ofte på reise.

– Jeg mister en del av meg selv når jeg ikke får jobbe innenfor det yrket jeg er utdannet til.

NOKUT har mottatt originale papirer, internasjonale autorisasjoner og referanser fra Yousef. De ble ikke godkjent. Ifølge NOKUT er utdanningen hans en yrkesrettet utdanning, og ikke en del av systemet for høyere utdanning i Egypt.

– Hvert eneste land du skal innom, krever at du har papirene i orden. Overalt hvor jeg reiste, ble jeg tatt seriøst. Det er kun Norge som ikke anerkjenner utdanningen og praksisen min, sier han fortvilet.

– En bedriftseier står selvsagt fritt til ikke å ansette akkurat meg. Men jeg forstår ikke at et statlig organ kan nekte å godkjenne en internasjonalt anerkjent utdanning.

På eget initiativ tok Yousef kontakt med et båtverksted i Moss og foreslo å jobbe gratis en periode.

– Jeg fikk fast ansettelse. Sjefen min så at jeg kunne faget.

Mohammed er ansatt som mekaniker. Han er innenfor riktig bransje, men på et lavere nivå enn kompetansen skulle tilsi. Allikevel anser han seg som heldig. Kona var fransklærer i Syria, men det kan hun ikke dokumentere. Hun har ikke jobbet siden familien kom til Norge.

– Vi som flyktet fra Syria, er svartelistet av myndighetene i hjemlandet. Vi får ikke ut papirer. Arbeidsgivere bør gi innvandrere en sjanse til å vise hva de kan, og ikke basere alt på papirer.

Norge er hans hjemland nå. Her vokser barna hans opp, her er deres fremtid.

– Det må da være bedre for alle parter at innvandrere jobber med det de kan best?

MOHAMMED MARWAN SHEIKH YOUSEF (35)

Sjefingeniør fra Syria
Jobber som mekaniker ved et båtverksted

Språk:

Arabisk (morsmål)
Engelsk
Norsk

Utdannelse:

Arabic Academy for Science and Technology:
Marineingeniør

Arbeidserfaring (Norge):

Keys AS: Båtmekaniker.
Viken Hotell AS: Vakt.
Amedia Distribusjon AS: Avisbud.

«Jeg skulle ønske arbeidsgivere bare kunne se på utlendinger som nordmenn som snakker litt dårligere norsk»

Hugo Paret har en mastergrad i statsvitenskap. Da han flyttet til Norge, var han innstilt på at det ville ta tid å få drømmejobben. Fire år og utallige jobbsøknader senere lurer han på om problemet er at han mangler arbeidserfaring fra hjemlandet. I dag jobber han på Åpent Bakeri på Adamstuen i Oslo, bak en disk som bugner av brød og boller.

– Det er ikke så stort behov for statsvitere. Hadde jeg visst at jeg skulle flytte til Norge, ville jeg heller valgt ingeniørstudier. Jeg kan ikke påstå at jeg trives med å jobbe i et bakeri.

I begynnelsen jobbet han i administrasjonen, nå håndterer han kunder og er hovedverneombud.

Nye ideer og flere språk er en av fordelene ved utenlandsk arbeidskraft. Det tror Paret norske virksomheter kan ha nytte av. Har man master fra et europeisk land, mener han det ikke bør være nødvendig å ta ekstra utdanning i Norge.

– Jeg skulle ønske arbeidsgivere bare kunne se på utlendinger som nordmenn som snakker litt dårligere norsk, sier han.

Hugo har nylig kjøpt leilighet med sin norske samboer.

– Det eneste som mangler for at jeg skal føle meg 100 prosent etablert i Norge, er at jeg får en jobb hvor jeg får bruke min kompetanse, sier han. ♦

a-magasinet@aftenposten.no

HUGO PARET (28)

**Statsviter fra Frankrike
Jobber på bakeri**

Språk:

Fransk (morsmål)
Engelsk (flytende)
Norsk (meget bra muntlig,
bra skriftlig)

Utdannelse:

Institut d'Etudes Politiques d'Aix-en-Provence,
Frankrike: Mastergrad i statsvitenskap/samfunns-
vitenskap.

Arbeidserfaring:

United Bakeries / Åpent bakeri: Driftskonsulent.
Belgacom (internettleverandør i Belgia):
Kunderådgiver.

